

# Luna Tamuz - o lună de doliu și de jelire [anul 5785]



Luna Tamuz este a patra lună după calendarul biblic și a zecea după calendarul talmudic. Luna aceasta cade la începutul verii.

Luna are 29 de zile, adică este o „lună (de) lipsă”. Prima zi a lunii poate cădea într-una din cele patru zile: duminică, marți, joi sau vineri. Roș Hodeș are două zile, deoarece luna anterioară, Sivan, conținea 30 de zile.

Zodiacul lunii este „rac” după grupul de stele sub formă de rac care strălucește doar în luna aceasta. În calendarul găsit la Ghezer luna este numită *Yarhu Zemer*, adică cele două luni (tamuz și av) ale culesului (viilor).

Numele lunii provine din limba acadiană (care se ramifică în asiriană și babiloniană) *dumuzu*, care înseamnă „căldură și încălzire”, iar numele lunii se referă la faptul că este o lună caldă a verii.

Acest cuvânt a dat și numele unuia din cei mai importanți zei din panteonul babilonian. El era zeul înfloririi și a fertilității și după mitologia babiloniană el domnea în primăvară și în luna Tamuz, iar apoi când florile se ofileau el murea sau cobora în *Șeol* (un fel de casă a morților). Atunci femeile obișnuiau să-l bocească. După mărturia profetului Ezechiel, chiar și femeile din Ierusalim aveau acest obicei păgân: „Și m-a dus la intrarea porții de la nord a Casei Domnului și acolo am văzut femei stând și plângându-l pe Tamuz. Apoi mi-a zis: vezi omule, vei vedea și alte lucruri detestabile, care sunt mai îngrozitoare decât acestea” (Ezechiel 8: 14-15). După înțelepții evrei, celebrarea și slujirea zeității se făcea prin încălzire: ochii lui erau produși dintr-un metal al cărui punct de topire era foarte mic, iar când erau încălziți, ei se topeau și arăta de parcă ar plânge. Femeile plângeau după el.

Se pune întrebarea, de ce a fost dat acest nume păgân pentru luna a zecea? Poate că această alegere vine să amintească poporului evreu că evenimentele care au dus la distrugerea primului Templu și exilarea poporului petrecute în această lună (și în ceea următoare) au fost o pedeapsă pentru idolatria poporului israelian.

Luna Tamuz a fost o lună de necazuri mari pentru poporul Israel și ca atare ea este în iudaism o lună de doliu și bocire. Pe data de 9 Tamuz, după spusele profetului Ieremia 39:2 s-a petrecut spargerea zidurilor primului Templu; pe 17 Tamuz au fost sparte primele table de către Moise la vederea Vițelului de Aur; pe 17 Tamuz a fost înfăptuită breșa în zidurile Ierusalimului în anul 70 e.n. care a dus la distrugerea celui de al doilea Templu în ziua de 9 Av, ca și a primului Templu. Alte evenimente catastrofale desfășurate în luna Tamuz sunt amintite în articolul meu „17 Tamuz” de pe acest site. La final s-a stabilit o singură dată pentru amintirea acestor dezastre: 17 Tamuz, fiind stabilită ca post. În această zi încep cele trei săptămâni numite „zilele între strâmtori” de doliu și restricții care se termină pe 9 Av.

